

ΡΟΜΙΛΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Χίλια κι' ένγηκόσα ιρία,
δραΐσι και φιλοπατρία.

Ένγηκόσα τίσσερα και χίλια,
που θα' βγουν λαγοί με πετραχίλια.

Τών όρων μας μεταβολή, ένδιαθέρονα πολύ.

Γράμματα και συνδρομαί — απ' εύθείας προς έμέ
Συνδρομη γιά κάθε χρόνο — ό κ τ ω φ ρ ά γ κ α έ ν τ α ι μ ο ν ο .
Γιά τ' άξένα δίως μερ — δ έ κ α φ ρ ά γ κ α κ α ι σ τ ο χ έ ρ ι .

Δεκαεπτά Γεννάριη,
μουτσούνας 'στό παζάρι.

Πούντος όκτακόσα κι' είκοσι κι' ένιά,
σύννεφα και χιόνια, βαρυσχειμαγιά.

Μία πένθιμη ρίμα 'δου Ροΐδη τό μνήμα.

'Ο Μώμος, που μες 'πέριζε με τό 'δικό σου στόμα,
τρεις 'γέλασε, τρεις έλλαψε σ'σου τάφου σου τό γώμα,
κι' ή εξακουστή σου Πάπισα κι' ή σάτυρας κι' ή Σκηνίτες
κι' έκείνη που μες έλεγε, κι' έκείνη που δέν ειπες,
έστησαν μες 'στό Πάνθεον της Έγγης την μορφή σου,
κι' έκείνη που σ' άφώρισαν 'έλιγον την κορυφή σου.

'Στου Ζαχαράτου τή γωνιά θαρρώ και τώρ' άκούκ
πώς του Μανώλη με κλειέ χριτωμένο σάωμα,
κι' άκούω μέσ' από σοφό, με κάτισχνο κουφάρι,
τούς σαρκασμούς τούς Αττικούς με μεζ' περίσσια χάρη.

Αυτήν δέν του την έσβυσε κανένα κρύος τρώμος,
κανένα πόνου βάρος,
την 'πήρε μόν' ό Χάρος,
κι' έγινε σκωπτικώτερος ό κάθε μώμου μώμος.

Του Παρνασού Χορός τά μάλα ζωηρός.

Π. — Γιά τόν χορό του Παρνασού θαρρώ πώς θα μου ψάλης
κι' άνάποδα, παράσιτε, την πίστι μου θα βγάλης,

θα Ξανακούσω (θηλυκών κι' άρσενικών μητρών
και πάλιν θ' άνδρυσωμεν εις χορευτάς ήρώκ.

Φ. — "Αν θέλης άθλους άθλητες
νά ψάλης, Περικλέτο,
ψάλε χορούς κοσμηθίεις
και κάθε μες μπλέτο.

Καλλίτερα νά ψάλης την καθεμιά Σιλφίδα
παρά του Νεσλημάνη του Δέλτα την στερίδα.
Κάλλια χορών ν' άκούης περιγραφάς, λεπρές,
παρά συνεννοήσις Μπακαούς, και Δυτρέ.

Καλλίτερα νά βλέπης άφάρτη ζωντοχόρα
και ν' άνεπνής μερκα
κομψότητος, φρεσκάδας, και χάριτος πολλές,
παρά την βαρβαρίλα της άχαρης Βουλής.

Καλλίτερα νά ψάλης χιονάτα ντεκολτέ,
μαρβόλαις και μαρβόλους,
παρά στρατούς και στόλους,
όπου καθώς πηγάζινου δέν θα γένουν ποτέ.

Καλλίτερα νά βλέπης τών θηλυκών τό λούσο
παρά τόν Μονοκροσο,
καλλίτερα νά βλέπης έμπρός την 'Αφροδίτη
παρά τόν Ζωγλοπίτη,
και κάλλια νά κηλάρης πρωτόγαλα μπουμπομυζα
παρά του κύρ Παλάσκια νά βλέπης τά τουζούκια.

Καλλίτερα 'στους μάλους συγώφρατα νά 'βρισκο
τόν Πρόεδρο Χατζίσκο,
παρά νά τόν κυτάζω 'στό βήμα της Βουλής
άνάμεστου γολφί.

Καλλίτερα ν' ἀκούω 'στους κύκλους τούς μεγάλους
 γὰρ τὰ καρὲ κουθέντα,
 καὶ προτιμῶ νὰ βλέπω τούς Ἵπουργούς 'στους μπάλους
 παρὰ 'στὰ Παρλαμέντα.

Π.— 'Ω! δὲν μ' ἀρέσει νὰ βλέπω πλείον
 τὰς βελτιώσεις τὰς παρδαλάς,
 καὶ τῶν ρητόρων τῶν πειναιέων
 τὰς φουσκωμένες ἀμυδαλάς.

Στρατούς δὲν θέλω 'στὸν καφρονέ,
 μήτε κανόνια Κρούσι καὶ Κανέ,
 δὲν θέλω μάχης ἀγρίας αἰμα,
 λόγην τῆς Δούγκαν θέλω τὸ βλέμμα,
 θέλω παιάνες χορῶν νὰ κρούω
 σὲ στήθος πάλλον καὶ ραδιόν,
 κί' ἀποσκιρτῶντα νὰ μὴν ἀκούω
 καὶ τῶν Τρικιάλων τὸν Ραδιόν.

Θέλω τὸν Στάη σὲ μπάλων σάλιας
 χωρὶς δασκάλους, χωρὶς δασκάλικα,
 καὶ τὸν Λεβίδη χωρὶς σεκλέτιχ
 γιὰ μεταθέσεις καὶ γιὰ ρουσφέτιχ.

Τὴν εἶδες τὴν 'Αλίη;

Φ.— Τὴν εἶδα ψὲς ἀργά
 'στοῦ Παρκουσὸ τῆς σάλιας... εἶδα καὶ τὴν Βουγᾶ,
 τὴν ἀδελφὴ τῆς Στάη, μὲ τῆσπα προχωρεῖ,
 οὐ μὴν καὶ τὴν ροδόχρον κυττῶ Καλογορῆ.

Τῆς καθεμῆς τὴ χάρι 'σταμάτησα νὰ 'δῶ,
 τῆς εἶδα στὸ Παλάτι, τῆς ἔβλεπα κί' εἰδῶ.
 Καὶ πάλιν εἶδα πλῆθος διαβολικῶν ἀγγέλων,
 κί' ἐκεῖ ποὺ τῆς πατρίδος μακαρίζα τὸ μέλλον
 κί' ἔβλεπα 'μπρός μου πλούτη, λαγοῦς μὲ πετραχήλ,
 εἶδα τὴν Κκιικιλίαν ξζὰν καὶ τὴν Ραχγῆλ.

Εἶδα σπαθάτους πάλι κομψῆς παλληκαριάζε,
 μαῦρα, βρὲ Περικλέτο, τὰ μαῦρα τῆς μουριάζε,
 μαῦρα φορεῖ κί' ἡ Στράτου, κί' ἡ Σκαορράφου τέτοιχα,
 μὲ κί' ἄλλιας, ποῦ μὲς κάνουν τρία τὰ καμπαέτιχ.

Εἶδα καὶ τὴν Λεβίδη μὲ λούσο περισσό,
 δὲν 'πῆγε 'στὸ Παλάτι κί' ἦλθε 'στὸν Παρκουσὸ.
 Οὐ μὴν κί' ἡ Χεριλάου
 δὲν ἔλειψε, μπεμπέ,
 κί' ἡ Πικπανικολάου
 παρεστῆ κί' ἡ Λεμπέ.

Π.— Τὴν Δουκισσα τὴν εἶδες;

Φ.— Τὴν εἶδα ψὲς ἀργά
 γεμάτη μὲ διαμάντιχ κί' ἐχόρευε χοργιά,
 κί' ἔλαμπε μ' ἀδαμάντων πληθύν ὁ Παρκουσός,
 ἀλλ' ἡ κυρία Στάη δὲν ἴχουσε ποσῶς.

'Ἦτανε κί' ὁ Ζλαπάνος
 κί' ἔβλεπε τῆς χαζιάς,
 δὲν ἦτον ὁ Ρωμάνος,
 ἀλλ' ἦτον ὁ Σκουζές.

Δὲν εἶδα καὶ τὸν Ράλλη,
 μὰ τὸν Μαυρομιχάλη,
 παρῆν κί' ἡ Δεσποινά του μὲ νουσιλέτα γκρι,
 κί' εἶδα καὶ τὴν Χασιώτη
 καὶ τὴν Καναβακρωττι,
 ποῦ τὰ μεταξωτὰ τῶν ἐκάνανε κρι κρι.

'Εφούσκωνε τάγερι λευκοτάτα πανὰ
 κί' ἡ Τρικαταφυλλάκου 'φορούσε βουσιναιά.
 Παρῆσαν καὶ νυφάδες καὶ δὸς τοῦ κοπιμέντο
 τρικουδερτοῦ γαμπροί...
 'ρωτῶ καὶ τὸν Χατζῆσκο: πότε τὸ Παρλαμέντο;
 καὶ μοῦπε: τὴν Δαμπερῆ.

Δὲν ἔγινε 'στὸ μπάλο κανένα πατατράχ
 κί' ὁ Κώστας ὁ Ἰπάλης 'φορούσε μαῦρο φράκ,
 τέτοιο 'φορούσαν κί' βλοῖ
 κί' ἐγώ, βρὲ μπουνταλά,
 οὐ μὴν ἤκτινοβύλει
 κί' ἡ Μήτσα Μεσσαλά
 μ' ἕνα κολλῆ σπουδατο καὶ τέγγιης ἀρ νουθῶ,
 ποῦ 'θάμβωνε τὸν κόσμο κί' ἔμενε τὸν γκαβῶ.

Εἶδα πολλὰς ὄρκαϊς,
 ποῦ κάνουν τὸ βαρῶ,
 κί' εἶδα καὶ Τανγκραζιάς
 'ψηλά 'στὴ γαλερί.

Εἶδα τὴν Ἐμπεριρίου
 μὲ μαῦρ' ἀρχοντικά,
 καὶ τὴν Μαρίαν Κρίκου,
 Νεράϊδα μὲ λευκά.

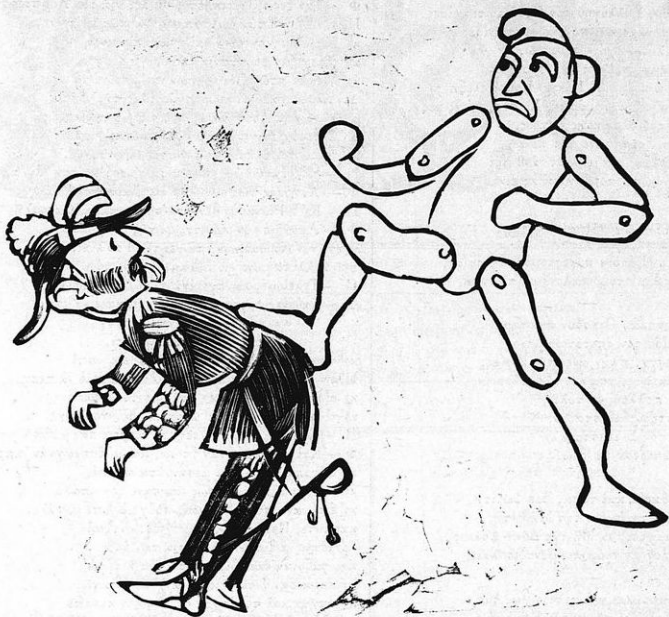
Κί' ἐσήκωσα τὴ μύτη
 κί' εἶδα καὶ τὴν Βάκτι,
 μὰ καὶ τὴν Γιωτὰ Λάμπρου, λεμόνι ζουμερό,
 ποῦ καὶ 'στῶν Ἀνακτόρων τὴν εἶδα τὸ χορῶ,
 καὶ τὴν Ἡλιοπούλου,
 μὲ ντάμα καθὸς πρέπει,
 καὶ τὴν Μαλικιπούλου,
 γλυκυτόκο σαλέπι.

Εἶδα κί' ἐκείνης πάλι
 τὰς δεσποινίδας Πάλλη,
 εἶδα κί' ἐνὸς Ουδάνου
 τὰ σκεῖτρα τὰ πολλὰ,
 ἦτανε κί' ἡ Ζλατάνου
 'στὴ γαλερί 'ψηλά,
 κί' ἔβλεπε τὸν Γρηγόρη,
 ποῦ μαῦρο φράκ ἐφόρει.

Χορῶ καὶ σὲ πῶς εἶδα, πρώτον σουρτουκλεμέν,
 ἐκεῖ 'στὴ γαλερία,
 καὶ μὲ τὰ φασαμέν
 τοῦ Κάββα τὴν κυρία.

Π.— Τὸν εἶδες τὸν Ἀνδρέα;

Φ.— Τὸν εἶδα μὰ χραρά,
 κί' οἱ Πρίγκιπες ἴχουσαν σὰν νάχανε φτερά.

- 'Αμμ' είδες και του Σίγμα του Ράλλη την Τζίτζια;
- Βεβάζω, Περικλέτο, κι είχε μεγάλη γλύκα,
ή μέσα στ'ων Πριγκήπων τον ύμλιον έγάλα,
ήταν κι' ή Καββαδία, κι' ήταν κι' ή Καραβέλα.
- Δείξα τί 'φορούσαν, άλλ' όμως υποθέτω
- άσπρα θά 'φορούσαν ή μαύρα, Περικλέτο.

- Είδες την Δεληγιώργη, την Τζίρου την Σιλφίδα;
- Και τούταις 'στό Παλάτι με τά λορνιόν της είδα.
Κι' έλεγα λέρ μπακέρ
κι' είδα και την Μπαρμπιέρ,
κόκκινο ζωνάκι της Λύδερ, την Μπερω,
'στ'ον Ριφάτ τόν Πρέστου με θάρος προχωρώ,
μέ σπεύδω με σπουδήν
και πρής τόν Σαβραδίν,
- πύβωντας έμπρός των τους λέω πώς μ' άρέσει
τό κόκκινο των φέσι.

- Είδες και την Καλλιά;
- Την είδα 'στό μπουκέτο,
κάλλικη την Καλλιά να βλέπω, Περικλέτο,
Τσίλλερ, την Ζωγράφου, την 'Αρκαβαντινού,
και την 'Ελευθερίου,

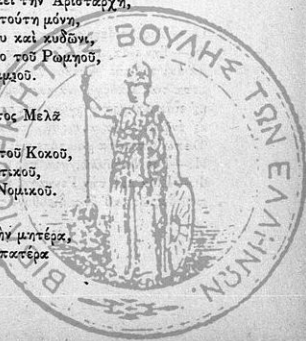
παρά τό σικ έκεινο του Παππαστασιού,
φουστανελά κυρίου.

'Ηταν κι' ή Γιώτα Ράλλη κατάλευκη, χαζέ,
μέ κίτρινα κι' ή κόρη του Πυύλου του Σκουζέ.
Δέν είχε σκουλαγκήκα καμμιάς κυράς αúτι
κι' ήταν κι' ή Νεγγερόντη με κάτασπρα κι' αúτη.

Π. — Τόν άνδρα της νομίζω τόν έκαναν Νομάργη.
Φ. — Αυτοΰμαι που δέν είδα κι' εκεί την 'Αριστάργη,
κι' από της Πριγκηπέσσαις έλειπε τούτη μόνη,
κι' ήταν κι' ή Μαζαράκη, μήλο μου και κυδώνι,
κι' έλαις εκείνις, πούχα 'στό φύλλο του Ρωμρού,
κι' ή Παππαϊωάννου, νερό του Ταξιμού.

Κι' είδα την 'Ανδρομάχη του Λέαντου Μελέ
μέ τάνθη τά πολλά,
κι' είδα μέ κρέμ την Άλλη, κυρίαν του Κοκοΰ,
παρήν κι' ή Μενουσαχή, κυρία Ναυτικού,
παρέστη κι' ή Ροδάμη, ρόδιον του Νομικού.

'Ηταν κι' ή Σιμοπούλου μαζί με την μητέρα,
κι' έγω γυρνούσα νάβρω τόν κύριον πατέρα

γὰ νὰ τὸν ἐρωτήσω πὺς πᾶν τὰ περισσεύματα
κί ἂν ἐν' ἐλπίς μὲ τούτῃ νὰ κάνομε στρατεύματα.

Π.—Γιὰ 'πές μου τοῦ Συλλόγου τὸν Πρόεδρο τὸν εἶδες;

Ρ.—Τὸν εἶδα καὶ μονάχο καὶ μὲ τῆς δεσποινίδος.

Κί αὐτὸς μὲ τὴν Ἀλίην ἐχόρησε ἄφρον,

πρῶτος σ'τὴν ἐπιστήμη, πρῶτος καὶ σ'τὸ χορὸ.

Π.—Δὲν ἦτανε κί ἡ κόρη τοῦ Πι τοῦ Κουτσαλέζη;

Φ.—Τὴν εἶδα μὲ γαλαζία, κί ἀμάν, Χριστέ, κί ἂς φέζῃ.

Σίκο, βρέ Περικλέτο, νὰ δράσης ζωηρῶς,

καὶ χόρευε μαζί μου, ξεραίνωνε καὶ πίνε...

παρὼν κί ὁ Κουτσαλέζης, τὰ μάλλιστ' ἀνθρῶς,

ποῦ δὲν μποροῦ νὰ νοιώσω ποῖαξ ἡλικίας εἶναι.

"Ἄς κόμωμεν κί ἐρέτος χορευτικὰς θυσίας,
ποῦ κί ἡ Μακεδονία μαζί μας νὰ σκατίσῃ...
κί ὁ Τσερμπάσιτς ὁ Πρέσβυς παρίστανε τῆς Ρωσσίας,
κί ἔστρεψε μὴπως πάλι 'στοὺς κάλους μὲ πατήρη.

Εἶδα καὶ τὸν Τρυγκάσκ, Πρέσβυ ἀγαπημένο,
καὶ τῆς Ἀγγλίας εἶδα τὸν ἐπιτετραμένο,
κί ὁ Μωρουάρ παρίστανε, πλὴν ἄνευ τῆς κυρίας,
κί ὁ Γκούντνομεν ἐκεῖνος, τσαρὶκὴ τῆς Αὐστρίας.

Εἶδα πολλοὺς ἐν τέλει,

Μινίστρος μὲ σταυροῦ,

μόνο τὸν Σιλδεστρέλλη

δὲν 'μπόρεσα νὰ ἔρω.

Π.—Αὐτὸς ἐπροβιβάσθη καὶ τώρα, βρέ ψωρίτη,
μὲς σ'τῆς Ἰσπανίας πηγαίνει τὴν Μαδρίτην
νὰ δῇ τοὺς ταυρομάχους, νὰ δῇ τῆς Δόνας-Σόλιας,
κί ἔμαξ θὰ μὰς ἀφήρῃ μὲ τρύπινας μεντινιόλλικας.

Φ.—Κατάκαρδα λυποῦμαι γιὰ τέτοιο χωρισμὸ,
κί ὄμοιος μὰς σκυλοβρίζε πέραν προδίδισμῶ.
Ἄντιο, Σιλδεστρέλλη, ποτὲ δὲν σὲ ξεχάνω,
νὰ μ' ἔγερῃ καὶ νὰ σ' ἔχω τιμὴ μου καὶ κορῶνα,
κί ἐγὼ τὸ κατενόησα μὲ μὰ κλωτσαξ σὺ ἀνάω
'στῆς τρίτης τῆς σελίδος τὴν ζωηρὰν εἰκόνα.

"Ἦτανε κί ἡ κυρία Λαυρία τοῦ Σερπιέρη.

Π.—Βρέ τί μου λές;

Φ.— Κί ἡ Μάτσα, Πολίτικο σεκέρι,

κί ἡ Τερόνοβιτς ἐκεῖνη, σωστὸ τσου-κοζοῦ,

μὲ πράσινα ντυμένη, καὶ μὰ γερὰ μῖζο.

Ἐθαύμασα τῶντι τὰ πλάσματα τοῦ Πλάστου,

πλὴν εἶδα κί ἕνα γέλοιο σεμνὸ τῆς Ἀγελάστου,

ἔτσι γελᾷ κί ἡ Νεγρη, πρὸς δὲ κί ἡ Καλλιγὰ,

κί ἡ Σλήμαν, ποῦ μὲ χάρι τὴ μέση τῆς λυγᾶ.

Π.—'Ἄμμ' εἶδες, φαγαρόνε, καὶ τὴν Καρκατσάνη;

Φ.—Τὴν εἶδα, Περικλέτο, μὲ τσιμικεὶ ρουσάνι,

καὶ καὶ τοῦ κυρ Ἀλέκου Σκουζέ τὴν Ἰσαβέλλα

μετὰ τοῦ Δικαδόγου νὰ κατασελαγίζῃ,

κί εἶδα καὶ μὰ γοργόνα καὶ στρογγυλὴ βαρέλα,

κί ἐνῶ μιλοῦσα μόνος σὰν ποῖα νὰ ζυγίζῃ

βλέπω 'μπροστά μου τότε καὶ τὴν Ζυγομακᾶ...

Π.—Βρέ Φασουλῆ, γιὰ πές μου πὺς πᾶς ἀπὸ μαλά;

Φ.—Εἶδα καὶ τὴν Γεννάθη, καὶ τὸν Γεννάθη ψάλλω,

ποῦ δεξιῶς καθ' ἕνα διεύθυε τὸν μπάλο.

Οὐκοῦν γε κί ἡ Χατζίσκου κί ἡ Μπούμπουλη παρίστανε,
κί ἡ Μπαλατζῆ, κυρία τοῦ Παλατιοῦ τοῦ-τόστι.

Π.—Κάποια ξεγῶνε νομίζω, ποῦ καταλήγ' εἰς ἔσθη.

Φ.—Τὴν ξέρω, Περικλέτο, θὰ λές γιὰ τὴν Λουμπρέστου.

Παρὼν κί ἡ Σπύρου Λάμπου, λευκὸς ἐρατεινῆ,

κί ἦσαν λιμοκοντόροι καὶ τσαλαπτενωτοί,

κί ἐξέοχιζον ρουσάνια, κολλήγα σοβαρέ,

κί ἤθελαν σ'τὸν Πριγκίπων νὰ μπῶνε τὰ καρέ.

Δὲν κλάια τὰς μελλούσας ἐλπίδας τῆς μητρὸς,

μὰ κλάια τὰ ρουσάνια, ποῦ τᾶρχισαν οἰκτῶς.

Κί ἔστρεψε τὰ γαλαζία μου κί ἔδω κί ἔκειτ' κί ἄλλο

καὶ χωροῦν ἐμπρὸς μου κυττὸ τὴν Ροῖου.

Π.—Μὰ δὲν μοῦ λές σὰν ποῖαξ χρωστέξ' σ'τὴ Μιχαηλοῦ;

Φ.—Ἀλήθεια πὸς συνῆθε τοῦ κράτους ἡ Βουλῆ;

Π.—Κί ἡ Ριανκούρ δὲν ἦτο σ'τὸν μπάλο, Φασουλῆ;

Φ.—Ἀπῆν μὲ τὸν υἱὸν τῆς ἐκ τῆς ὀλομολείας,

γιάτι τὸν Λουδοβίκου ἐπένητε τῆς Γαλλίας,

ποῦ κἀλλυθα μονάχη τοῦ κάνει κάθε τόσο...

Π.—Τελείωμε, κανάγρη, νὰ σὲ ζυλοφορτώσω.

Φ.—Καθίνας ἐπροσπάθει μὲς σ'τὰ καρέ νὰ μπῇ

κί εἶδα καὶ τὴν Γρυπάρη,

καὶ μὰ σὰν κεγρυμπαί,

κί ἦτανε τόσο κόμοιος, δὲν ἔπρεπε κομπί.

Πλὴν φεῖ! καμμάξ δὲν εἶδα μὲς σ'τὸ χορὸ νὰ πῆρη

κί εἶδα καὶ τὴν Ἀλίην μαζί μὲ τὸν Λεμπέση,

κί εἶδα καὶ τὴν Μαρία μετὰ τοῦ Κοντογιάννη...

Π.—Κατήροσο μοῦ 'πῆρες καὶ τρέχεις σὰν ροζάνι.

Φ.—Καί μ' ἔσπρωχναν ὅπισω, καί μ' ἔσπρωχναν 'μπροστά,

κί ἔκτυπα τὸ ρωλιῶν μὲσάνικτα σωστά,

κί οἱ Πρίγκιπες ἀμέσως ἀφήσανε τὸν μπάλο

κί ἐπήγαν σ'τοὺς Σλήμαν, ποῖαξ Σουπέ μεγάλο,

καὶ τότε, Περικλέτο, καμπίσοι νηστικὴ

ἀρχίσανε νὰ ζύνωνε τὰ δόντιξ τῶν ἐκεῖ,

καὶ τᾶζωναν ἐκεῖνοι, καὶ τᾶζων κί ἐγὼ,

κί ἐκρύωσαν ἡ σάλιας κί ἀρχίσα νὰ ριγῶ,

κί ἐπήγα καὶ τὸν 'πῆρα σὲ ἀπῶνον καναπέ

κί εἶδα μὲ σ'τονεῖρο μου τοῦ Σλήμαν τὸ Σουπέ.

Σὲ 'λίγο σὲ 'λίγο κί δὲν εἴξερα νὰ πῶ

ἂν ἔβλεπα χορευτῶρα μούτρο κοκκινωπῶ,

κί ἐγύρισα σ'τὸ σπῆτι κί εἶπα: μὲ τῆς ὑγείας μας,

κί εἶθε νὰ δράσωμε στόλι, στρατοί, καὶ γεωργίαις μας.

Καὶ τώρα σὺ βεβαίως γιὰ τὴν περλάτα τούτη
θὰ μὲ χροτάξες φάπαις...

Π.— "Ὅσοε λοιπὸν, τσιφούτη."

Καὶ καμπίσας ποιηταίς, μ' ἄλλους λόγους ἀγγελίας.

'Ἐτελέσθησαν οἱ γάμοι τῆς ἀβρᾶς Ἀθνακσίας,
καὶ σὲ θέλητορα χριτίων, μὰ κί εἰς ἀρετὰς πλουταίς,
κῆρας τοῦ Φιλadelphῶς,
πολυεἰρού συγγερῶς,
μὲ τὸν ἀριστὸν μας νέον, μὲ τὸν Πλάτωνα Φαράν,
κί ὁ Ρωμῶς γι' αὐτοὺς ευχῆθη κάθε τῆς ζωῆς χαράν.

Σὰς συνιστῶ τὴν Χίμαιραν τοῦ Κώστα Καίροφλά,
ποιητικὸν βιβλίον,
οἷστρον θερμὸν ἐγκλειον,
ποῦ συνηκὶν βαθύτατα κάθε καρδίαν τὰ φύλλα.